

Kurpiowska samogłoska ě.

Leszek Czyż

Materiał do nauki języka kurpiowskiego.

Źródło: Irena Bachmura, Danuta Staszewska – „Móžě i písë po kurpósoku”

Litera ě - tzw. schwa nosowa Jest to głoska pośrednia pomiędzy samogłoską a i samogłoską ę w języku ogólnopolskim. W zapisie zastępuje ogólnopolskie „ę” z wyjątkiem przypadków, w których występuje ě. Przykłady: sęp, dęby, będó.

Gęś wlaźła na grzędę

Poznaję ě

1. Posłuchaj i powtórz po kurpiowsku:

gęba – gęba	się – sę
gęś – gęś	chęc – cheć
dętka – dętka	tę – tę
grzędą – grzędą	gę – gę
bęben – bęben	kladę – kładę
często – często	jadę – jadę
pękaty – pękaty	
wędka – wędka	

2. Napisz literę ě:

ę
ę

3. Przeczytaj wyrazy:
ględa, męka, stękać, jędza

4. Przepisz zdania i podkreśl literę ě:
Gęś wlaźła na grzędę.
Cęsto myj zęby.
Modlę sę lo zdrożę swojej matki.

Przeczytaj

Gę, gę, gę
Zabażono sę rąz gró,
chto wynąjdze słówka z „ą”.
Jaś napisał słówków rząd,
ła zęc: łąka, mąka, prąd,
ką, sąśádka, bą, bąbelek...

Staś pozedzał: – Ła ja chcę
znaléć słówka z samém „ę”.
Ji napisał prędko zęc:
bęben, bębń, bęc, bęc, bęc!

Co to będze, co to będze,
gdy sę zléknie gęś na grzędę?
Gęś przysędze grzędę tę,
będze gęgać: gę, gę, gę.

Roman Pisarski Gę, gę, gę
zapis w dialekcie kurpiowskim

Autor wpisu: **Leszek Czyż**